

καὶ ἡ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας μεγάλας εὐρωπαϊκὰς χώρας μαστίζουσα ἐπιδημία τῆς χολέρας καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἐπισκέψεως ταύτης καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν. Τὰ ἔσοδα τοῦ Συλλόγου ἀνῆλθον μετὰ τοῦ ὑπάρχοντος ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου εἰς δρ. 404,796.60, καὶ τὰ ἔξοδα εἰς δρ. 11,410.85.

— Ἐξεδόθη τὸ ἔβδομον φυλλάδιον τῆς κατὰ μῆνα ἐκδομένης «Ἐφημερίδος τῆς ἐλληνικῆς καὶ γαλλικῆς νομολογίας» ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. Σ. Κ. Μπαλάνου.

— Ο κ. Ἀλέξανδρος Μ. Καραλῆς μεταφράσας ἐδημοσίευσεν τὸ περὶ Πομπηίας καὶ τῶν Πομπητιανῶν σύγγραμμα τοῦ Marc Monnier.

— Ἐξεδόθη ἐν Λευκάδι «Συλλογὴ ἀρχαίων ἐλληνικῶν παροιμιῶν» μετ' ἐπεξηγήσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Τηλ. Σουλαιοπούλου.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τοῦ μακαριωτάτου Θεοδώρητου ἐπισκόπου Κύρου ἐπιστολαὶ δυοῖν δεοῦσαι πεντήκοντα ἐκ πατριαρχοῦ χειρογράφου τεύχους νῦν πρῶτον τύποις ἐκδιδομένηαι ὑπὸ Ἰωάννου Σακελλίου. Ἀθῆναι. Ἄρπε. 8ον, σελ. ἡ—45.

Τοῦ ἐπισκόπου τῆς ἐν Συρίᾳ Κύρου ἡ Κύρου Θεοδώρητου, ἐνὸς τῶν πολυγραφωτάτων συγγραφέων τῆς πέμπτης ἐκτονταετηρίδος, ἦσαν γίνονται μέχρι τοῦδε ἐπιστολαὶ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα καὶ μία. Καὶ ὁμοῦ κατὰ τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἱστοριογράφος Νικηφόρος Κάλλιστος ὁ Ξανθόπουλος ἐγνωρίζε σωζομένας ὑπὲρ τὰς πεντακοσίας. Τῶν ἀπολομένων τούτων ἀνέυρεν ὁ κ. Σακελλίου, ὁ ἀκάματο; ἐπιμελητὴς τῶν χειρογράφων τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, τεσσάρων καὶ ὀκτώ. Σῶζονται δὲ αὗται ἐν χειρογράφῳ ἐπὶ βομβυκίνῳ χάρτῳ γεγραμμένῳ κατὰ τὸ δεύτερον ἡμῖς τῆς ἐνδεκάτης ἐκατονταετηρίδος καὶ ἀποκειμένη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Πάτρῳ εὐαγούς μονῆς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ἧς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπῆρξε βιβλιοθήκη-ριος ὁ κ. Σακελλίου. Ταῦτα δ' ἐκδίδουσιν ἐν τῷ ἀναγγελλομένῳ τεύχει, προσθεὶς καὶ τὴν πρὸς τὰ ἐνδεδομένα κείμενα ἀντιβολῆν τεσσάρων ἄλλων, σωζομένων ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι. Τῶν νῦν τὸ πρῶτον ἐκδιδομένων αὐτῶν ἀπευθύνονται πρὸς ἄνδρας γνωστούς ἦδη ἐξ ἄλλων ἐπιστολῶν τοῦ Θεοδώρητου. Ἀλλὰ δὲ τῶν ἐπιστολῶν, αὶ πλείους, ἐγράφησαν πρὸς ἄνδρας οὓς ἐντέθεν γνωρίζομεν τὸ πρῶτον ἡ γνωστός μὲν ἄλλοθεν, μὴ περιλαμβανομένους δ' ἐν τοῖς πρὸς οὓς ἐστάλησαν ἐπιστολαὶ τοῦ Θεοδώρητου ἐκ τῶν πρότερον δεδημοσιευμένων. Τῶν τελευταίων τούτων εἶνε καὶ ὁ σοφιστὴς Ἰσοκάσιος, ὅστις εἶνε πιθανώτατος αὐτὸς ὁ κοιαστὴρ μεγάλῃς Ἀντιοχείας, περὶ οὗ ποιεῖται λόγον ὁ χρονογράφος Θεοφάνης ὅς κατηγορηθέντος ὡς ἐθνικοῦ καὶ προσαχθέντος μὲν εἰς δίκην, ἀπαλλαγέντος δὲ τῇ εὐνοίᾳ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀέοντος καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Αἶτε πρὸς τοῦτον ἐπιστολαὶ τοῦ Θεοδώρητου καὶ αἱ λοιπαὶ δεικνύουσι τὸν θερμὸν τοῦ ἐπισκόπου εἶρωτα πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ τὴν θύραθεν παίδευσιν καὶ τὸν ζῆλον πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἰδιοῦ ποιμνίου. — Ἡ ἐκδοσις ἐγένετο μετὰ πολλῆς τῆς προσοχῆς ὑπὸ τοῦ κ. Σακελλίου, συμπληρώτως ἐπιτυχῶς καὶ τὰ κενὰ ὅσα προῆλθον ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν τιλφῶν ἐνιαχοῦ διαθρώσεως τοῦ χειρογράφου.

Smyrne et l'Asie Mineure au point de vue économique et commercial par Démétrius Georgiadès (de Smyrne), avec préface de M. Arthur Mangin. Ouvrage accompagné d'une carte de l'Asie Mineure et d'un plan de la ville de Smyrne. Paris. Imprimerie et librairie centrales de chemins de fer. Imprimerie Chaux. Rue Bergère 20. 1885. 8ον, Σελ. 1 — XX, 1 — 268. Prix 7 francs.

[Τοῦ ἀξιολόγου τούτου συγγράμματος περὶ Σμύρνης καὶ Μικρᾶς Ἀσίας θέλομεν δημοσιεύσει προτεγῶς ἐν τῷ κειμένῳ τῆς «Ἑστίας» ἀνάλυσιν.]

— Ο κ. Δραγουμῆρ Δημητρίσκος, καθηγητὴς τῆς ἐν Ἰασιῷ ἱερτικῆς σχολῆς Σοκολίας καὶ ἐκδότης τῆς «Θεολογικῆς Ἐπιθεωρήσεως», καὶ ὁ κ. Κ. Χερβιτιάνος, ἀμφοτέρωι Ρουμάνοι πολῦται τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, μετέφρασαν εἰς τὴν ῥομάνικὴν τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Σκαλτσούνῃ «Θρησκεία καὶ Ἐπιστήμη».

— Ο καθηγητὴς κ. Ἰάκωβος Χ. Δραγάτης ἐξέδοτο φυλλάδιον φέρων τὸν τίτλον «Γεώργιος Π. Κρέμος ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ τῆς ῥωμαϊκῆς ἱστορίας κρίσει.» Ἐν αὐτῷ ἀνασκευά-

ζονται διὰ μακρῶν αἰ ἐπὶ τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοῦ ἱστορίας κρίσεις τῆς οἰκείας ἐπὶ τῶν διδασκτικῶν βιβλίων ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν αὐτὴ ὑπεβλήθη.

— Ἐξετυπώθη καὶ τὸ 6' τεύχος τῆς ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ κ. Ι. Καραλάου κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἐκδιδομένης *Συλλογῆς* τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ νόμων, βασι. διαταγμάτων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, περιέχον α') τὰ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν β') τὰ περὶ προδιδασκτικῶν γ') τὰ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ καὶ δ') τὰ ἐκπαιδευτικὰ, ἐν οἷς τὰ περὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκπαιδευομένων ἀξιωματικῶν, οἱ ὀργανισμοὶ τῶν στρατιωτικῶν σχολείων, οἱ κανονισμοὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν κλπ.

Ἀντίτυπα τῆς εἰρημένης Συλλογῆς εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖ τῆς «Ἑστίας» καὶ τιμῶνται τὸ μὲν α' τεύχος (Στρατολογία) ἐκ σελ. 346 ἀντὶ δρ. 3, τὸ δὲ β' τεύχος ἐκ σελ. 488 ἀντὶ δρ. 4, ἀμφοτέρω δὲ τὰ τεύχη ὁμοῦ ἀντὶ δρ. 5.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἡ εορτὴ τῆς 25 Μαρτίου ἐτελέσθη ἐφέτος ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἂν οὐχὶ μετ' ἴσης ὡς πέρυσιν καθολικῆς ἐπισκοπότητος, ἀλλ' ἀρκούντως θερμῶς καὶ ἐπιβαλλόντως. Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἡμέραν οὐ μόνον αἱ κυριώτεραι ὁδοὶ, ἀλλὰ καὶ πλείους ἄλλαι ἀποκεντρῶν συνοικιῶν παρουσίαζον εορτάσιμον ὄψιν διὰ τῶν ἐπὶ τῆς ἐξωστῶν καὶ τῶν παραθύρων σημαιῶν καὶ διακοσμήσεων.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν ἐγένετο ἡ νουμισμένη τελετὴ καὶ δοξολογία ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, τὴν δ' ἐσπέραν παρετέθη ἐν τοῖς Ἀνακτόροις δεῖπνον εἰς τοὺς ἐπιζήντας ἀγωνιστάς. Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν συνήντησαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ξενοδοχείου Ἀττικῆς, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς εορτῆς, κοινὸν συμπόσιον πολλοὺς τῶν παρ' ἡμῖν δημοσιογραφούντων καὶ περὶ τὴν νεωτέραν ἐλληνικὴν φιλολογικὴν ἀσχολουμένων λογίων. Ἐν τῇ αἰθούσῃ καταλλήλως διὰ σημαιῶν ἐσκευασμένη, διεκρίνετο διαφνοστεφῆς ἡ προτομή τοῦ Φερραίου. Πολλὰι προτάσεις ἐγένοντο, μετὰ τῶν ὁποίων ἡ τοῦ προεδρεύοντος τοῦ συμποσίου κ. Κ. Παπαρηγόπουλου εἰς τὴν αἴδιον μνήμην τῶν προμάχων τοῦ Ἀγῶνος, ἡ τοῦ κ. Ι. Σκυλλίσου ὑπὲρ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ἡ τοῦ κ. Π. Καλλιγᾶ ὑπὲρ τῶν ξένων φιλολόγων τῶν συντελεσάντων πρὸς ἐξάπλωσιν τῆς ἐλληνικῆς δόξης, καὶ ἡ τοῦ κ. Α. Βλάχου ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς προόδου τῆς νέας ἐλληνικῆς φιλολογίας.

Ὡσαύτως τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπώλειτο εἰς τὰς ὁδοὺς ἑκατὸν φύλλον τοῦ *Χρόνου*. Ἀθηνῶν εἰς ἀνάμνησιν τῆς 25 Μαρτίου. Ἐν αὐτῷ, ἐκτὸς διαφόρων ἐμμέτρων καὶ μὴ γυνωμῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἡμέραν, περιελήφθησαν, αἰτηθεῖσαι ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐν λόγῳ φύλλον, αἱ γυνῶμαι ἐπιφανῶν ἀνδρῶν τῆς Εὐρώπης διακρινόμενων διὰ τὰ φιλελληνικά αὐτῶν ἀλθήματα, ὡς αἱ τοῦ Γ' λάδστωνος, τοῦ Jules Simon, τοῦ Henri Houssay, τοῦ Mezier, τοῦ Klarer, τοῦ Leveque, τοῦ Leroy Beaulieu, τοῦ Maxime du Camp, τοῦ B. St. Hillaire, καὶ ἄλλων.

Ἀλλὰ τὸ ἐπισμύτερον καὶ μᾶλλον ἐπιβάλλον μέρος τῆς πανηγύρεως ὑπῆρξε τὸ ἀπὸ τῆς ἐνάτης τῆς ἐσπέρας ἀρχάμενον καὶ μέχρι τῆς ἐνδεκάτης παραταθὲν συλλαλητήριον, τὸ ὀργανωθὲν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Μακεδονικοῦ Συλλόγου. Ἡ τελευταία δ' αὕτη ὄψις τῆς εορτῆς, σκοποῦσα νὰ ἐξεγείρῃ τὸ φρόνημα καὶ εὐγλωττῶς διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῶν τεχνασμάτων τῶν Βουλγάρων καὶ ὑπὲρ τῆς προφανῶς κινδυνευούσης Μακεδονίας ἡμῶν, προσελάμβανεν οὕτω θετικὸν χαρακτῆρα καὶ ἄμετρον τὸ διαφερόν ἐξήγειρε. Δι' ὃ οὐ μόνον ἡ μεγάλη νεότευκτος αἰθουσα τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐν ἣ ἂν ἡγγέλθη ὅτι θὰ ὀμιλοῦν οἱ ῥήτορες τοῦ συλλαλητηρίου, ἀλλὰ καὶ αἱ περὶ ὁδοὶ ἐπληρώθησαν πλήθους συνωστιζομένου καὶ ἀνυπομονούντος. Ἐδέξθη δὲ ἔνθα πρὸς θεραπεσίαν τῶν τῆς ἐσθῆς συμπεριγμένων, ὡς καὶ τὸν ἔξω ἀναμενόντων ἀγορεύουσι ταυτοχρόνως ἐν μὲν τῇ αἰθούσῃ ὁ κ. Ἀφεντούλης, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐξώστου τοῦ μετὰ τῆς αἰθούσης συνεχόμενου καταστήματος τῆς Ἀστυλινικῆς διὰ καλλιεπὺς λόγου ὁ διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου κ. Χαρπίσιος Παπαμάκου. Μετ' αὐτὸν ὁ κ. Δ. Κόκκος ἀπήγγειλε διὰ σθεναρᾶς φωνῆς ἐνθουσιῶδες ποίημα, διακοπτόμενον ὑπὸ τῶν ἐπευφημιῶν τῶν περιεστώτων. Κατόπιν τὸ πλήθος ἄπαν, ἡγουμένη τῆς μουσικῆς καὶ σημαιῶν, πολλῶν δὲ λαμπροφθορούντων, ἐξεγύθη εἰς σεμνὴν καὶ ἐπιβάλλουσαν ὑπὲρ τῆς ἀπειλουμένης Μακεδονίας διαδήλωσιν διὰ τῶν

ἰδῶν Σταδίου, Αἰόλου, Ἑρμοῦ, πλατείας Συντάγματος, καταλήξασαν αὐθις πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου, ἔνθα διελύθη. Κατὰ τὴν πορείαν τῆς διαδηλώσεως ἡκούοντο φωνήεντα πατριωτικά ἄσματα καὶ ἀναφωνήσεις καὶ ζητωκραυγαί, ὡραῖον δ' ἦτο τὸ θέαμα τῶν φωτιστολιστῶν οἰκῶν καὶ καταστημάτων ὑφ' ᾧ διέθεχνε αὐτὴ, τῶν σημαιῶν, ἐπ' ὧν ἀνενακλάτο τὸ φῶς τῶν πορφυρῶν βενετικῶν φανῶν, τοῦ κυμαίνοντος μαύρου πελάγους τῶν κεφαλῶν, τῶν εἰς βάθος ἀναπτυσσομένων μακρῶν φωτεινῶν ταινιῶν.

Ἐν Πειραιεὶ ὡσαύτως πανηγυρικῶς ἐωρτάσθη ἡ 25ῃ Μαρτίου. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ κ. Παγκώστας ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Θεμιστοκλέους, κοσμηθεὶς διὰ σημαιῶν καὶ ἀψίδων. Τὸ ἐσπέραι ἔλαμπε περίφωτον καὶ καταστόλιστος ὁ λιμὴν, ὠμίλησε δ' αὐθις ὁ κ. Α. Γεννάδιος.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

29 Μαρτίου, Παρασκευή.

Μετὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα λήγουσιν αἱ ἀλλήλας ταχύτερον ἴσως τοῦ θέοντος διαδεχόμεναι θρησκευτικαὶ ἐορταὶ τοῦ χριστιανισμοῦ, αἱ ἀπὸ τῶν συγχινησῶν τῶν Χριστιανῶν μεταγούσαι ἡμᾶς εἰς τὰς ἀπολαύσεις τῶν ἀπόκρεων, καὶ ἀπὸ τούτων εἰς τὰς ἀγαλλίσεις τῆς Ἀναστάσεως. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦδε ἄρχει καὶ ἡ προσδοκία τῆς μεγάλης ἐορτῆς τοῦ θέρους, τῆς ἀνὰ πᾶν ἔτος τελουμένης ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὰ ἑναστρα θελήγτρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνὰ τὰ διὰ παντοίων ἑλκυστικῶν προγραμμάτων προσελκύνοντα τὰ πλήθη φαληρικά καὶ παρλισια θέατρα, ἅτινα μετ' οὐ πολλοῦ ἔρχονται προαγγελλόμενα.

Δύο λέξεις ἀνάγκη νὰ εἰπωμεν καὶ περὶ τῶν ἐφετεινῶν πυροβολισμῶν τοῦ Πάσχα, τοῦ ὅσφ βαρβαρικοῦ τόφφ καὶ πανελληνίου τούτου ἐθιμοῦ, ὅπερ πανταχοῦ τῆς ἡμετέρας χώρας θρησκευτικῶς τηρεῖται, καὶ ὁδεμία δύναμις ἱσχύει νὰ τὸ καταστῇ, καὶ ὁσάτις πολλὰς προκάλεσεν ἐν ἐπαρχίαις, μόλις αἱ ἐπιτόπαι ἀρχαὶ ἐπεδείκνυν ἀπαγορευτικὰς διαθέσεις. Ἐυχάριστον σημεῖον πρὸς τὸ ἐφέτος νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐλάττωσις αὐτῶν ἐν σχέσει πρὸς τοὺς τῶν παρελθόντων ἔτων, ὃν καταπύον ἡ ἡλεκτὸν καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν δυστυχήματα, ἅτινα ὁμως δυστυχῶς δὲν ἔλειψαν ἐκ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν.

Δύο ὀνομασταὶ πανηγύρεις ἔνεκα τῆς συμπτώσεως τῶν ἐορτῶν ἔτυχε νὰ τελεσθῶσι σχεδὸν ταυτοχρόνως: ἡ εἰδυλικὴ καὶ χαριτωμένη πανήγυρις τῶν Μεγάρων, καὶ ἡ χριστιανικὴ καὶ ἐπιβάλλουσα τῆς Τήνου, ἡ ἐθνικὴν χαρακτῆρα φέρουσα. Βλὲς ταύτην ἐφέτος καὶ ἡ κυβερνήτης ἐπροθυμύθη νὰ παράσχῃ ὡς πλεονα λαμπρότητα διὰ τῆς ἀποστολῆς δύο πολεμικῶν ἀτμοπλοίων, καὶ οἱ προσκυνητὰ ζῶν καὶ πλοῦται, πάμπολλοι συρρεύσαντες. Ἐγένετο δ' ἐν αὐτῇ τὸ πρῶτον ἡδὴ καὶ ἀρχὴ ἀπαγγελίας πατριωτικῶν λόγων. Ὅπόσῃν σημασίαν ἐνέχει τὸ τοιοῦτον ἐν πανηγύρει ἔνθα συρρεύουσιν ἐκ πάντων τῶν μερῶν τῆς Ἀνατολῆς ὁμογενεῖς, καὶ μάλιστα ἐξ ἐκείνων ἐπ' ὧν ἡ ἐλευθερία Ἑλλάς, μακρόθεν ὄνειροπολουμένη, ἔλασσε ἀμέριστον γοητείαν, εἶνε περιττὸν νὰ εἰπωμεν. Ἀρκεῖ καὶ ῥήτορες καὶ λόγοι νὰ εἶνε ἄξιοι τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἔργου.

Μετ' ἐξαίρετον ἐπισιμότητος ἐτελέσθη ἡ κηδεῖα τοῦ αἰφνιδῶς ἐκ κεραυνοβόλου ἀποληθῆς τελετήσαντος Ἑβουμίου Κεχαγιά. Ὁ ἀείμνηστος ἀνὴρ κατέγων διατριπὴν θέσιν παρ' ἡμῖν ὡς οἰκονομολόγος, πλειστάκις δ' ἀντιπροσωπεύσας ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ ἐπαρχίαν Παρνασσίδα, διεκρίθη ἰδίᾳ ὡς εἰς τὸν πρῶτον παραγόντων τῆς εὐδοκίμιας καὶ προκοπῆς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. τῆς ὁποίας ὁ βίος συνδέεται στενῶτα πρὸς τὸν ἴδιον αὐτοῦ.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐπερατώθη ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ ἀπὸ Μεγάρων μέχρι Κορίνθου τμήματος τοῦ σιδηροδρόμου. Ὑπολείπεται ἡδὴ νὰ παραδοθῇ εἰς χρῆσιν τοῦ κοινού. Τὸ διατιθέμενον διάστημα ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Κορίνθου ὑπολογίζεται διὰ τὸν σιδηροδρόμον ἑπτῶν. Εἶνε δ' ἡ ταχύτης αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὁμαλῶν μερῶν κατὰ μέσον ὅρον 45 χιλιόμετρα, ἐπὶ δὲ τῶν συνεχόμενων μετὰ καμπύλης περὶ τὰ 30. Ἀλλὰ καὶ

ἐν ἄλλῃ γραμμῇ τοῦ πελοποννησιακοῦ σιδηροδρόμου αἱ ἐργασίαι βαίνουν ταχέως καὶ αἰσίως ἐν τῇ γραμμῇ τῆς ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἀργεὺς διακλαδώσεως, τῆς ὁποίας ἐπερατώθη ἐξ ολοκλήρου ἡ ἰσοπέδωσις, καὶ ἡδὴ ἐκομίσθησαν εἰς Ναύπλιον αἱ σιδηραὶ ράβδοι καὶ αἱ μηχαναὶ τῆς μεταγωγῆς τοῦ ὀλικοῦ. Καὶ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν ὅμως τῆς γραμμῆς, θέλει βραδύνει ἡ εἰς δημοσίαν χρῆσιν παράδοσις αὐτῆς.

Ἡ φιλάνθρωπία πρόκειται νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθήκον αὐτῆς ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν ἡμῶν ἀδελφῶν Καρπαθίων, οἵτινες καταστράφησαν ὑπὸ τῆς ἐν τῇ νήσῳ αὐτῶν ἐνακρήσεως πρὸ τινος δεινῆς λαλαπας. Πρὸς τοῦτο συνέστη ἐπιτροπὴ, ὅπως συλλέξῃ ἐράνους, συγκεκλιμένη ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, τῶν κκ. Κωστῆ, πρυτάνεως, Μ. Πενιέρη, Ι. Δούμα, καὶ Κατσιμπαλῆ. Ἀφ' ἐτέρου, ἔνεκα τῶν ἐν Καλάμῃς τρομακτικῶν θογγήσεων, αἵτινες ἐπανελήφθησαν ἐλαφρότεροι ὅμως, ἀπέπλευσε ἐκείσε ἡ *Μπουμπουλίνα*, κομίζουσα τὰ ἀναγκαῖα βοηθήματα εἰς τοὺς παθόντας καὶ στερουμένους. Πρὸς τοῦτοις διετέθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πίστωσις ἐκ 30,000 δρ. ὅπως ἀναλόγως διανεμηθῇ εἰς τοὺς ἔχοντας χρεῖαν συνδουλεύει. Καὶ ἐπειδὴ περὶ φιλάνθρωπίας ὁ λόγος, ἐνταῦθα προσήκει νὰ μνημονευθῇ ἡ δωρεὰ τοῦ παρεπιδημούντος ἐνταῦθα φιλογενούς κ. Ν. Χρυσοβελέωνος εἰς τὸ θεραπευτήριον τοῦ *Εὐαγγελισμοῦ* ἐκ δεκαχιλίων δραχμῶν.

Διὰ σιδηρᾶς γεφυρᾶς πρόκειται νὰ ζευχθῇ καὶ ὁ Κηφισσός. Ἡ Κυβέρνησις ἐξέθηκεν εἰς δημοπρασίαν τὴν κατασκευὴν ταύτης. ἀνεγερθησομένης εἰς θέσιν Σκοντοῦπι ἐπὶ τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Μενίδιον. Τὸ ἔργον προϋπολογίζεται εἰς δραχμάς 22,500. Ὡσαύτως εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκτεθῆσεται ἡ κατασκευὴ τοῦ λιμένος τῆς Τήνου κατὰ τὸ ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν γαλλῶν μηχανικῶν καταρτισθὲν σχεδιογράφημα. Ἡ πρὸς τοῦτο δαπάνη θέλει ἀνέλθει εἰς 700,000 δραχμ. Ἐπὶ τὸν ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἐνεκρίθησαν κατ' αὐτὰς παραγωγῆς εἰς μειοδοτήσαντας ἐργολάβους διαφόρων τμημάτων ἐθνικῶν ὁδῶν, ἐν αἷς καὶ τῶν δύο ἐπὶ τῶν Εὐρώτα ζευγισσομένων σιδηρῶν γεφυρῶν. Ταῦτα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν καταλόγων τῶν δημοσίων ἔργων, τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐξομιάδα ἀγγελλέντων, ἅτινα μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦμεν.

Ὁφείλομεν νὰ μὴ παρελθῶμεν ἀμνημονεύοντες τὴν κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐν τῷ χειμερινῷ θεάτρῳ διδασκαλίαν τῆς *Σκύλλας* τοῦ ὁμηγερέως Σπυριδῶν Βασιλειάδου ὑπὸ τοῦ θιασμοῦ τοῦ κ. Λεκατσᾶ. Ὁ κ. Λεκατσᾶς, ἐξόχως εὐδοκίμων ἐν τῇ διεργησίᾳ τῶν ἡρώων τοῦ Σαίξπηρ, καὶ ἰδίως τοῦ Ἀμλετ, ὡς καὶ ἐν τῇ διατυπώσει τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ρισελιὲ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι τοῦ Βούλδερ, τὸ πρῶτον προήλθε ἐν τῷ προποσῶν τοῦ γέροντος πατρὸς τῆς Σκύλλας, ὑπεδύσατο χαρακτῆρα δημοურγηθέντα ὑπὸ Ἑλληνοῦ ποιητοῦ ἐκ τῶν νεωτέρων. Καὶ κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδόντων μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἀνεπαρέστησε τοῦτον, πρὸ πάντων δ' ἐν τῇ σκηνῇ τῆς ἐκρίχθης τῆς τριχός.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Ε. Μ. Α. Πειραιᾶ. Ἐδημοσιεύθη ὡς παράρτημα τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως». Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας δύνασθε ἴσως νὰ προμηθευθῆτε ἐν τεύχε. — κ. Α. Γ. Πάτρας, Α. Μ. Κ. Σύρον, καὶ Θ. Π. Ι. Κωνσταντινουπόλιν. Ἐλήφθησαν. — κ. Α. Χ. Δ. Κέρκυραν. Τὸ βιβλίον δὲν ἐξεδόθη ἔτι. Εὐθὺς ὁς δημοσιεύθῃ βίλετε λαβεῖν τὸ ζητηθέν ἀντίτυπον. — κ. Μ. Π. Ἡ γαλλικὴ εἶνε αὕτη: Un bienfait n'est jamais perdu. — κ. Δμ. Τὸν μὲν τόπον ἀγνοοῦμεν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ θανάτου τοῦ ἐπίγραμμα τί τῆς ἀνδολίας ἀναφέρει: ὅτι ὁ Σοφοκλῆς ἀπέθανεν ἀποκινεὶς διὰ μιᾶς ῥαγδὸς σταφυλῆς:

Ἐσθέσθης, γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος αἰοιδῶν οἶνωνδὸν Βάχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

Ἀλλ' ὁ Βαλέριος Μάξιμος ἀποδίδει εἰς ἄλλην ἀφορμὴν τὸν θάνατον τοῦ ποιητοῦ. Κατ' αὐτὸν ὁ Σοφοκλῆς ἐγκατόνηρος ἦδη ἀνέγων ἐν τινι διαγωνισμῷ νέαν αὐτοῦ τραγωδίαν, ἀνέμεινε δὲ ἐπὶ πολὺ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κρίσεως, ἥτις ἐφαίνετο ἀμφιρρέπουσα: τέλος διὰ μιᾶς ψήφου ἐνίκησεν, ἡ δ' ἐπὶ